

SANDELL-BERG, LINA

På Ängen / Men verser af L. S.

Stockholm : Fost.-stift.
1896

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

BERG, C.

På ängen. 1896.

Sv. sand.
Under.
Bamb.
(Br.)

BE

1903
154

BERG, Carolina f. Sandell

U. von
Unlow
Bamb.
(Dr.)

På ängen.

2111
Tryckt i Utlandet.

1903
154

1896

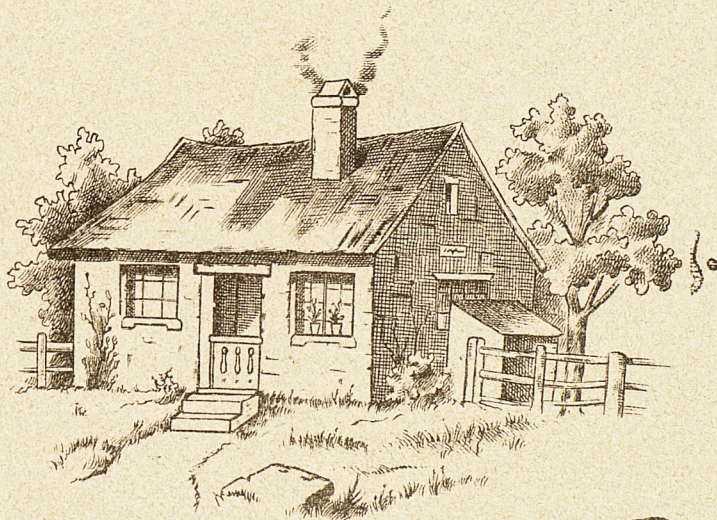
110

På ängen.

Med verser af L. S.

STOCKHOLM
FÖSTERLANDS STIFTELSENS FÖRLAGS EXPEDITION.

Den unge slätterkarlen.

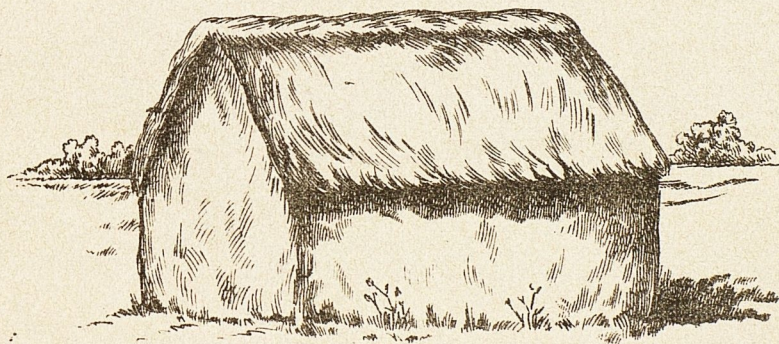
Med lien på axeln så
munter och glad,
Den tidiga morgon han
skyndar åstad
Till ängen at sköfla
dess midsommar-
skrud,
De tusen små blommor,
som dofta för Gud.

Men skadelust aldrig i sinnet dock bor:
Han tänker på hästar, på oxar och kor,
På fåren och lammen, då marken står bar,
Och ängen ej mera ett strå åt dem har.

Då vill han dem bjuda det doftande hö,
Och rikligt i krubban däraf åt dem strö,
De skola till vintern ej sakna ett mål,
Så länge hos gossen i viljan finns stål.

Och lien han svänger från morgon till kväll,
Den hurtige gossen, så flitig och snäll,
Och kanske små blommorna tänka så här:
"Att offras för andra, hur skönt det dock är!"

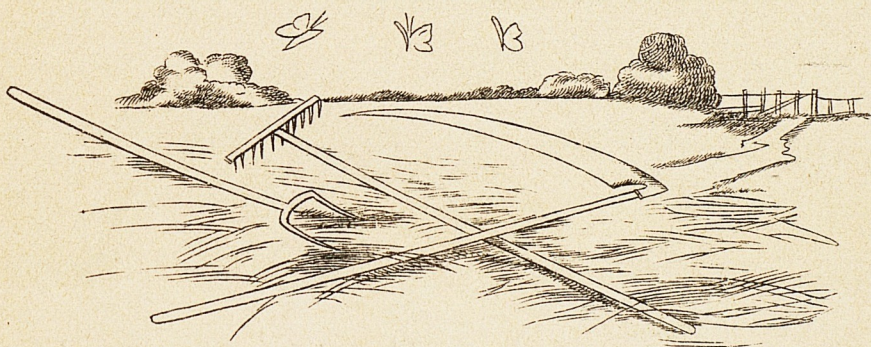

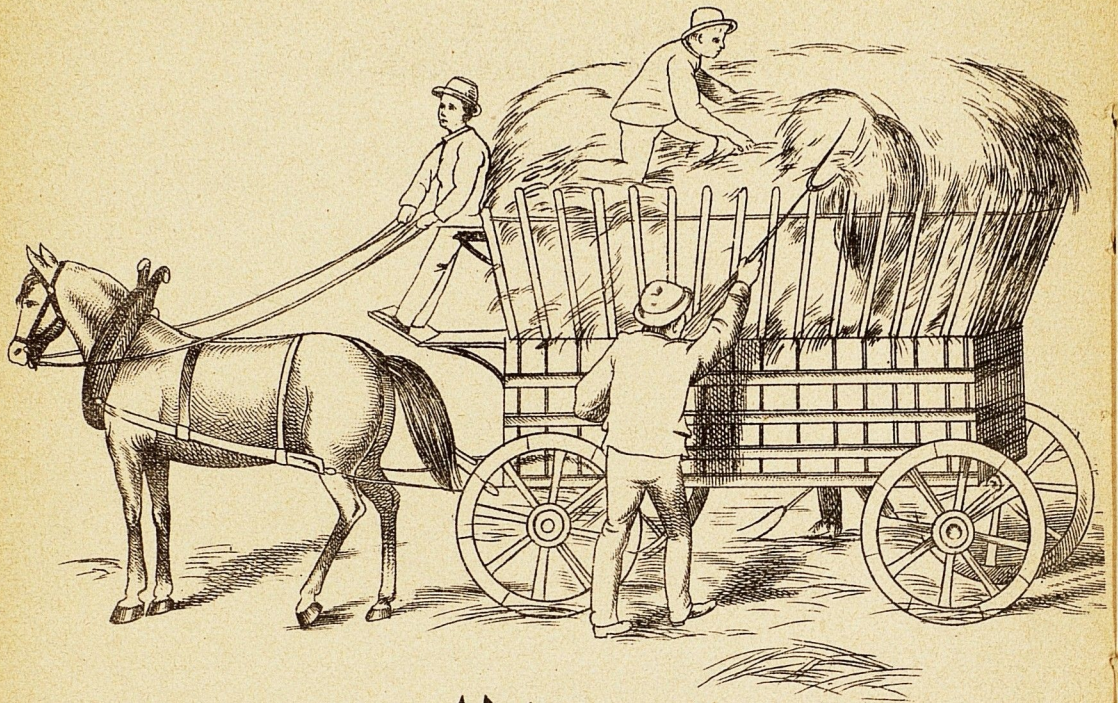
Den flitiga räfserkan.

Hon räfsar och räfsar, tills solen går ner,
Och sjunger och ler,
Då vålm efter vålm uppå ängen hon ser.

Och gräset, som nu icke längre är grönt,
Det doftar så skönt,
Att flickan sig känner för mödan belönt.

Och kvällsvarden sedan! Den smakar så godt,
När hemmet hon nått,
Ty hvilan är ljuf för den flitige blott.

Hökörningen.

Hvad muntert lif på ängen,

Då höet köres hem!

Se far med sina gossar,

Hvem är väl gladast? Hvem?

Karl Gustaf håller tömmen,

Och Erik lassar på,

Och Per, med långa gaffeln,
Ar lika flink också.

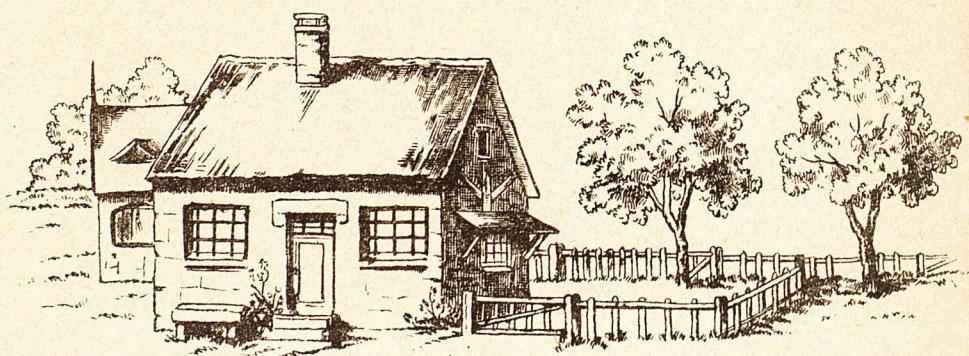
På andra sidan vagnen
Står far så glad i syn
Och tänker: "Bättre pojkar
Ej finnas uti byn!"

Och där på dikesrenen
Jag ser de båda små.
Gud signe alla barnen
Att **hans** de vara må!"

Middagsrasten.

Nu taga vi vår middagsrast
Och litet mellanmål i hast,
I knytet ha vi kött och bröd,
I krukkan mjölk i öfverflöd,
Och sen behöfva vi ej mer,
Tills mor i afton gröt oss ger,
Ty arbete och ospard flit
Ge hurtigt mod och god aptit.

På hemvägen.

Till hemmet därborta på kullen
Jag skyndar så glad, ty jag vet,
Att mor ej i dag behöft räfsa,
Då jag nu försökt mig på det.

Hon börjar ju redan bli gammal,
Och aldrig hon sparat sig än,
Så må jag väl söka att lätta
De steg hon kan hafva igen.

Ack, sedan jag låg i min linda
Hon älskat och vårdat mig ömt,

Och hvila och sömn
därvid ofta,
Hur trött hon än känt
sig, dock glömt.

Så vill jag ej tänka på
trötthet,
Men tänka dess mera
på mor,
Hur hon skall få hjälp
af sin flicka,
Som ändtligen nu
blifvit stor.

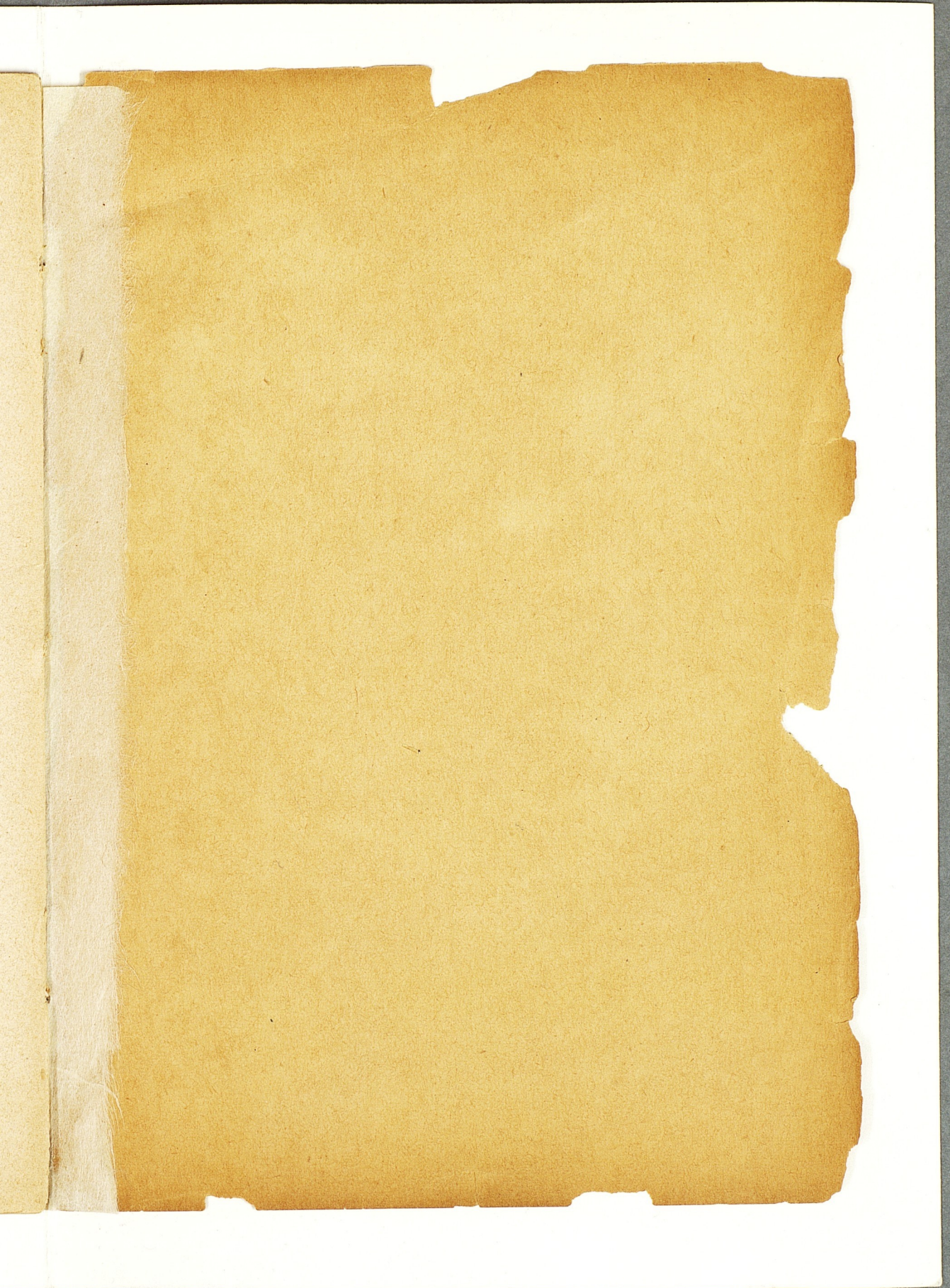
Nu är sommaren slut.

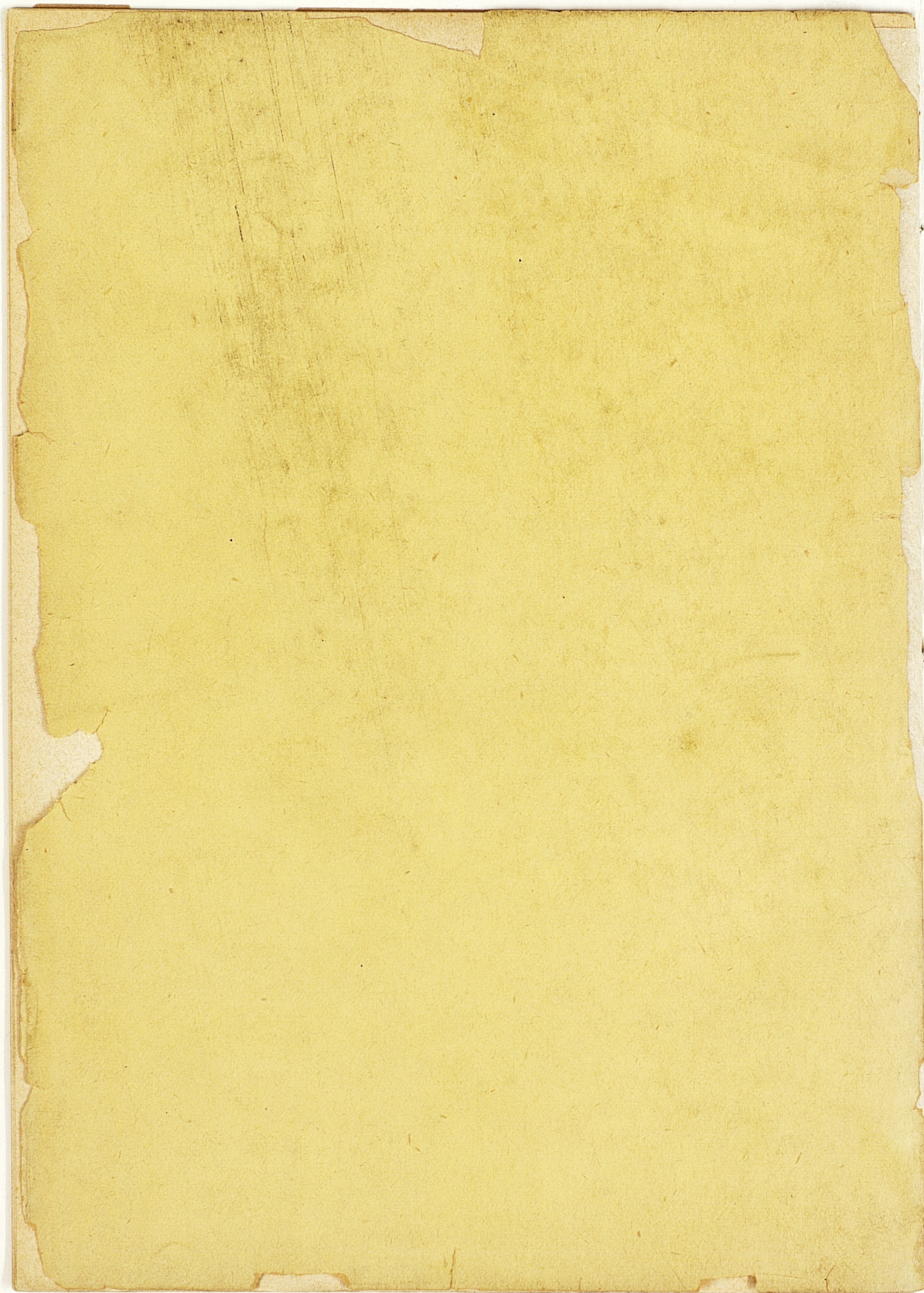
Nu är den sköna sommartiden
Med lust och lif och släp förliden,
Och gladt kring hemmets härd på nytt
Vi samlas, likt de år, som flytt.

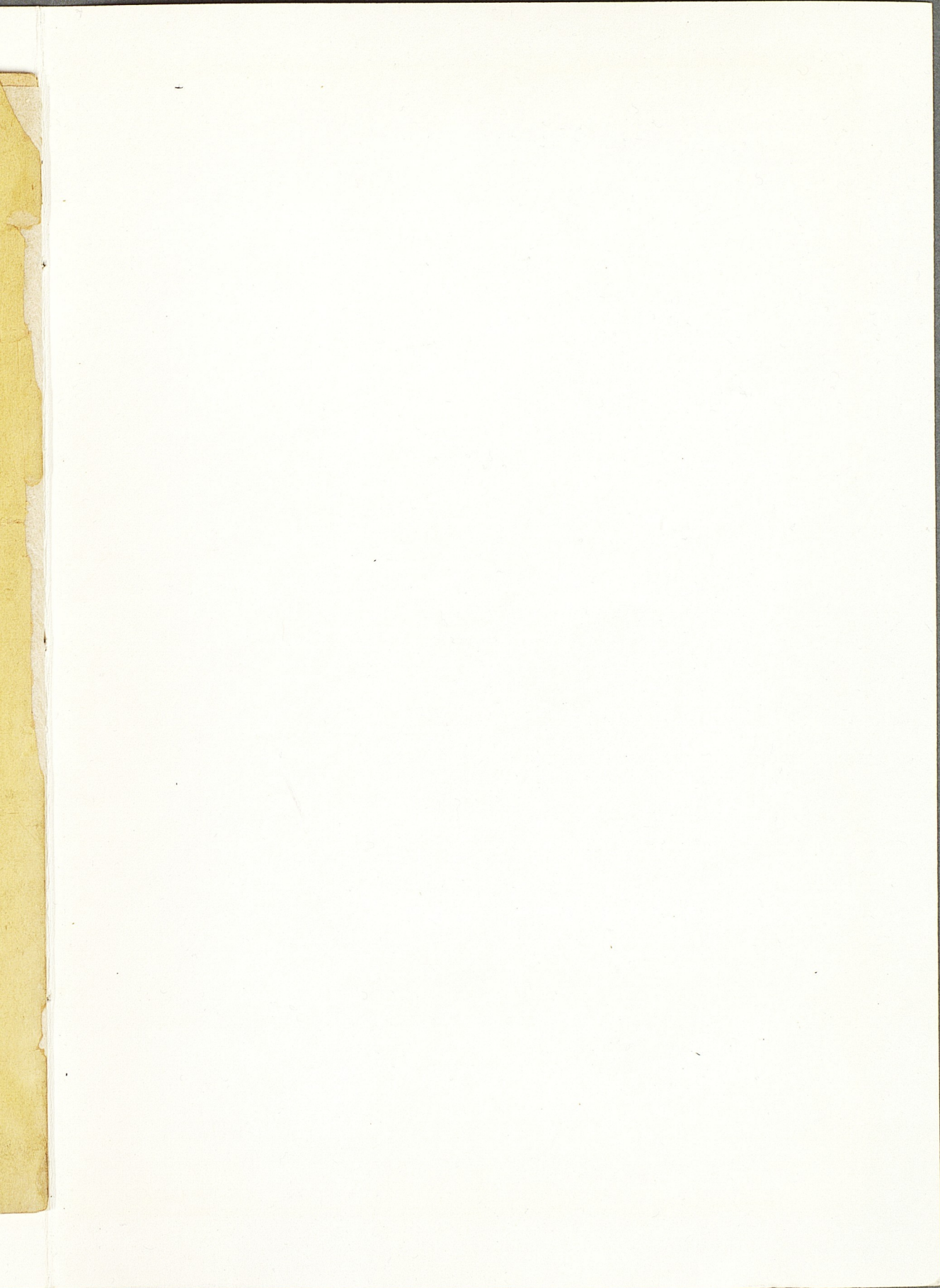
Där vilja vi allt fort ock tjäna,
Må Gud därtill oss nåd förläna
Och gifva oss en kärlek sann,
Som sig för andra offra kan.

Må självviskheten dö allt mera,
Må öfver oss i allt regera
Den ande, som ej söker sitt,
Men gifver, älskar, tjänar fritt!

www.books2ebooks.eu